

عنوان مقاله:

تفسیر انسان بر اساس حرکت جوهری

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت اسرا، دوره 6، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مریم ملکوتی خواه - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه دانشگاه قم

محمد تقی چاوشی - استادیار پژوهشگاه علوم و حیانی معارج

زهرا خزاعی - دانشیار دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

صدرالمتالهین در روایت خود از اسفار چهارگانه اش انسانی را به تصویر می کشد که چون وجود او در حرکت و سیورورت است، هر آن، در مرتبه جدیدی از هستی به فعلیت می رسد. این نحوه وجود، مناسبات عمیقی را با هستی، برای انسان رقم می زند. در این نوشتار برآنیم آن مناسبات را تبیین کنیم. نخست، در مفهوم حرکت جوهری تامل می کنیم؛ حرکتی که سراسر هستی مادی را دربرگرفته است و انسان نیز که مراتبی از وجودش مادی است، از این حرکت مستثنی نخواهد بود. سپس، به وجود انسان، که مرتبه ای از هستی سیال است، توجه خواهیم کرد و تلاش می کنیم وضع او را در هستی، به روشنی تبیین کنیم. آنچه درنهایت حاصل خواهد شد، مسافری است که درعین‌اینکه سائر در خویش است، سائر در مراتب هستی است. اگر سفر او در خویشتن خویش، با اندک تذکری همراه باشد، او با مشاهده مناظر وجود خویش، مراتب هستی را بازمی یابد؛ زیرا انسان و هستی، هیچ بینونتی ندارند. بی تردید آنچه ما را در این سیر به پیش خواهد برد، تماشای انسان، فقط در آینه وجود است.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، حرکت جوهری، حرکت جوهری اشتدادی، انسان، هستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1395818>

